

τρῶσιν. Τέλος αἱ παρουσιάσεις ἐπερατώθησαν καὶ ὁ βασιλεὺς, πλησιάζας τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλβετίας, ἀντήλλαξέ τινας βιαίας λέξεις μετ' αὐτοῦ. Πάντες ἦσαν περιέργοι νὰ μάθωσι τί εἶπε σπουδαῖον ὁ Βίκτωρ πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς δημοκρατίας· ὁ δὲ ἀγαθὸς διπλωμάτης δὲν ἐδίστασε νὰ κορέσῃ τὴν περιέργειαν τῶν συναδέλφων του. «Δὲν μοὶ λέγετε, εἶχεν ἐρωτήσῃ ὁ βασιλεὺς, διασκεδάζετε σεις ἐδῶ;» — «Θαυμασίως, Μεγαλειότατε!» — «Ἐγὼ πλήττω τρομερὰ καὶ δὲν βλέπω τὴν ὥραν πότε νὰ τελευτήσῃ ἡ ὀχληρὰ κωμῳδία.»

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ὁ ἄνθρωπος αἰωνίως ἐνασχολούμενος εἰς τὸ νὰ ἐποφθαλιμῇ ὅσα δὲν ἔχει, καὶ νὰ θρηνηῇ ὅσα πρὶν εἶχεν, ὀλίγας εὐρίσκει στιγμάς ἵνα χαρῇ ὅσα ἔχει.

* * Ἡ εὐφυΐα μεταβάλλει εἰς κυκλοφοροῦν νόμισμα τοὺς βώλους χρυσοῦ, ὅσοι ἀπεκτίθησαν διὰ τῆς μελέτης.

* * Ἡ σύνεσις ἐν συναναστροφή ἀναδεικνύεται οὐ μόνον περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ὅσα πρέπει νὰ λέγωνται ἢ νὰ σιωπῶνται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς στιγμῆς καθ' ἣν πρέπει ταῦτα νὰ ρηθῶσιν ἢ νὰ σιωπηθῶσιν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἰδού κατὰ τὴν Ausland περίεργος ἀπόδειξις τῆς ἐπιδράσεως τῶν τόπων ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. Γνωστὸν ὅτι ὁ Καύκασος κατοικεῖται ὑπὸ τῶν ὠραιότερων ἀνθρώπων τῆς γῆς. Τῷ 1816 ἑκατοντάδες τινες Βυρτεμβεργιανοὶ μετανάστευσαν εἰς τὰς πέραν τοῦ Καυκάσου χώρας καὶ ἀποκατεστάθησαν περὶ τὴν Τιφλίδα, εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἰελισάβετπολ. Οἱ ἄποικοι εἶχον πρόσωπα μακρὰ τετράγωνα, τρίγας ξανθὰς ἢ ἐρυθρὰς, ὀφθαλμοὺς γαλανοὺς. Ἄλλ' εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης γενεᾶς ὁ τύπος ἐβελτιώθη ὀλίγον. Πολλὰ παιδιὰ ἐγεννήθησαν ἔχοντα τρίγας καστανάς καὶ μέλανας ὀφθαλμοὺς.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας δὲ γενεᾶς ἐπῆλθε τοιαύτη ἀλλοίωσις, ὥστε οὐδεὶς ἀναγνωρίζει ἔτι τὴν σουαδικὴν καταγωγὴν τῶν ἀποίκων. Μαῦραι τρίγας, μαῦροι ὀφθαλμοὶ εἶναι τὸ σύνθημα τὸ πρόσωπον ἐγένετο ἐπιμηκέστερον, τὸ ἀνάστημα μέτρον, χάριεν καὶ εὐκαμπτον.

Οἱ Βυρτεμβεργιανοὶ δὲ οὗτοι ἤρχοντο πάντοτε εἰς γάμου κοινωνίαν μετὰ γυναικῶν τῆς φυλῆς των, καὶ οὐχὶ μετὰ Γεωργιανῶν. Μόνον λοιπὸν ἡ ἐπίδρασις τοῦ τόπου ταχέως μετέβαλε τοὺς Σουαβοὺς εἰς Κιρκασίους.

Κατὰ τὸ 1838 συνέβη ἐν Λιμόγη τῆς Γαλλίας πυρκαϊά, ἣτις ἀπετέφρωσε τὸ ἐκεῖ παρθενωγαγεῖον τῶν παπικῶν καλογραϊῶν. Καὶ αἱ μὲν καλογραφαὶ καὶ αἱ μαθήτριάς ἐσπυεσαν εὐθύς νὰ ἐξέλθωσιν ἀριθμηθεῖσαι ὅμως, ἀφοῦ ἐ-

ξήλθον, εὗρον ὅτι ἔλλιπεν ἐν μικρὸν κοράσιον πενταετὲς τὴν ἡλικίαν.

Τὸ δωμάτιον, εἰς ᾧ ἐκοιμᾶτο, διότι ἡ πυρκαϊὰ συνέβη τὴν νύκτα, ἦτο εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ κτιρίου, ὅπερ ἤδη ὀλόκληρον περιεβάλλετο ὑπὸ τῶν φλογῶν, καὶ οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ ριψοκινδυνεύσῃ τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ ζωὴν ἵνα σώσῃ τὴν ζωὴν ἐκεῖνου.

Αἴφνης ὅμως μία ἐκ τῶν μεγαλειτέρων νεανίδων ἐξελθοῦσα τῆς χορείας τῶν λοιπῶν, «Ἐγὼ, εἶπε, θὰ προσπαθῶ νὰ τὸ σώσω,» καὶ εὐθύς εἰσεπήδησε διὰ τῆς καιομένης θύρας καὶ ἐχάθη ἀπὸ τῆς ὕψεως τοῦ ἐκπεπληγμένου πλήθους!

Μετ' ὀλίγον δὲ ἐφάνη φέρουσα εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τὸ ἡμικοιμώμενον κοράσιον, καὶ κατέθεσεν αὐτὸ μεταξὺ τῶν συμμαθητριῶν τῆς ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐνθουσιωδῶν χειροκροτημάτων τοῦ λαοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς Λουδοβίκος Φίλιππος μαθὼν τὸ περιστατικὸν ἔπεμψεν εἰς τὴν νεάνίδα τὸ χρυσοῦν παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, λοχαγὸς δὲ τις, ὅστις ἐγένετο μάρτυς αὐτόπτης τοῦ ἥρωϊσμοῦ τῆς, ἔλαβεν αὐτὴν ὡς σύζυγον αὐτοῦ.

Ὁ λοχαγὸς ἐκεῖνος εἶναι ἤδη πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἡ δὲ ἥρωὺς ἐκεῖνη εἶναι ἡ κυρία Μακμαὼν!

Ἢ «Ὅταν οἱ Ἴνδοι τῆς Ἀμερικῆς θέλωσι νὰ συλλάβωσι πιθήκους ἢ νὰ καταστρέψωσιν αὐτοὺς, ἔρχονται εἰς τὰ δάση αὐτῶν φέροντες λεκάνας πλήρεις ὕδατος ἢ μέλιτος καὶ νίψαντες τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἐνώπιον τῶν πιθήκων ἀπέρχονται ἀντικαθιστῶντες τὸ ἐν ταῖς λεκάναις ὕδωρ ἢ μέλι διὰ λεπτῆς κόλλας. Οἱ πίθηκοι μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτῶν προσερχόμενοι νίπτουσιν ἐπίσης τὰ πρόσωπα αὐτῶν διὰ τῆς κόλλας καὶ κλείοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς τυφλοῦνται καὶ συλλαμβάνονται εὐκόλως. Εἰς ἄλλα μέρη φέρουσιν ὑποδήματα καὶ ἀφοῦ φορέσωσι καὶ ἐκβάλλωσιν αὐτὰ ἅπαξ καὶ δις, τὰ ἀλείφουσιν ἔσωθεν μὲ κόλλαν καὶ τὰ ἐγκαταλείπουσιν, οἱ δὲ πίθηκοι ἐρχόμενοι φοροῦσι τὰ ὑποδήματα καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ τὰ ἐκβάλλωσι, συλλαμβάνονται, διότι ἐμποδιζονται νὰ φύγωσι.

Ἢ Εἰς τινὰ ἀλληλογραφίαν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Αὐγούστου, λέγεται ὅτι εἰς τὰς νήσους Φιδίας (Πολυνησία) οἱ ἐγχώριοι ἤρχισαν ἐκπολιτιζόμενοι. Ἀφ' ἧς ἀριθμὸς τις ἀποίκων ἐξ Αὐστραλίας ἀποκατέστη ἐκεῖ καὶ φροντίζει εἰς προμήθειαν τροφῶν τῶν κατοίκων ὁ καννιβαλισμὸς ἢ ἡ ἀνθρωποφαγία ἡλαττώθη ἐπὶ πολὺ. Πρὸ πολλοῦ χρόνου οὐδὲν παράδειγμα ἠκούσθη ἀνθρωποφαγίας. Ἄλλως τε δὲ καὶ οἱ ἐγχώριοι ἤρχισαν ἐννοοῦντες ὅτι εἶναι πολὺ βάρεια ἡ πληρωμὴ 16,000 λιρῶν στερλινῶν δι' ἕκαστον εὐρωπαϊόν, ὃν ἤθελον καταφάγει.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.